

Alkotmánybíróság

1015 Budapest, Donát utca 35-49.

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám: <u>IV/2547-2/2015</u>	
2015 SZEPT 30.	
Példány: <u>1</u>	Kezelőiroda: <u>1</u>
Melléklet: <u>Ø</u> db	<u>47</u>

Kelt: Vác, 2015. szeptember 28.

Ügyszám: **IV/2547-1/2015.**

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott [REDACTED] szám alatti lakos a T. Alkotmánybíróság 2015. augusztus 24-én kelt felhívására az alábbiak szerint egészítem ki a fenti ügyszámon benyújtott alkotmányjogi panasz indítványomat.

Az **Alaptörvény B) cikke** rögzíti, hogy Magyarország független, demokratikus jogállam. E rendelkezés helyes értelmezése és az Alkotmánybíróság eddigi gyakorlata szerint a jogállam nélkülözhetetlen eleme a jogbiztonság.

Az Alkotmánybíróság a 9/1992. (I. 30.) AB határozatában kimondta, hogy a jogbiztonság az állam kötelességévé teszi annak biztosítását, hogy a jog egésze, egyes részterületei és az egyes jogszabályok is világosak, egyértelműek, működésüket tekintve *kiszámíthatóak és előreláthatóak* legyenek a norma címzettjei számára.

Az Alkotmánybíróság a vonatkozó döntéseiben felhívta továbbá a figyelmet arra is, hogy a jogállamiságnak számos összetevője van, amelyek közé tartozik az önkényes jogértelmezést kizáró és a jogintézmények kiszámítható működését biztosító világos és követhető normatartalom is.

Ezen alkotmányos előírások ellenére az eljáró bíróságok a perújításra és a kártérítésre vonatkozó rendelkezéseket olyan kicsavart és célnélküli módon tudták alkalmazni, hogy teljesen érthetetlen, józan ésszel előre nem látható és egymással ellentétes szubjektív döntéseket hoztak. Véleményem szerint akár az anyagi, akár az eljárási szabályok Alaptörvénnyel ellentétes értelmezése elképzelhetetlen egy demokratikus jogállamban, ugyanis így a kiszámítható és előrelátható jogalkalmazás követelménye – mint a jogbiztonság egyik eleme – szükségképpen sérül.

Ez az érvelésem szorosan összefügg az **Alaptörvény 28. cikkében** szabályozott elvárásokkal is, ugyanis e szerint a jogalkalmazás során a bíróság nem csak a törvény betűjét, hanem annak célját is figyelembe kell, hogy vegye.

A jelen esetben azonban a perújítás szabályainak értelmezése és alkalmazása során a bíróságok nem voltak figyelemmel arra, hogy az időmúlás miatt felülvizsgálatra már nem volt lehetőségem és más jogorvoslatot sem tudtam igénybe venni.

A tudomásomra jutott új körülményeket (fel nem merült és el nem bírált új tény és bizonyíték) a téves jogértelmezésük miatt a perújításban sem tudtam érvényesíteni, ugyanis az elsőfokú bíróságon kívül a másik két fórum az indítványomat elutasította. Így tehát hiába jutottam új, számomra kedvező bizonyíték és információ birtokába, a bíróságok ezeket nem vették figyelembe és ezért a kereseti kérelmem bizonyítására nem használhattam fel.

Az **Alaptörvény XIII. cikkében** foglalt alapjog megsértését a panasszal érintett eljárásban az jelentette, hogy a bírósági eljárások és ítéletek alkalmatlanok voltak a tulajdonhoz való jogom megóvására és érvényesítésére.

Amint azt korábban is előadtam, az eljáró bíróságok és a MÜBSE egyaránt megállapították az alperes jogellenes magatartását, a károm bekövetkezését és a kettő között fennálló szoros okozati összefüggést, azonban érthetetlen és tisztázatlan okok miatt mégsem kötelezték az alperest kártérítés megfizetésére. Végül pedig az alperes jogellenes magatartása miatt nem tudtam megszerezni a kívánt ingatlan tulajdonjogát és a kifizetett vételárat sem kaptam vissza soha.

Megjegyzem, hogy a MÜBSE a perben az alperes oldalán, annak pernyertessége érdekében beavatkozóként részt vett a perben.

Végül az **Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében** foglalt alapjog megsértésére térek rá, ugyanis e rendelkezés az alábbiakat mondja ki:

„Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.”

A rendelkezés az eljárást megindító beadványomban tévesen XXIV. cikként került megjelölésre, ezért kérem a T. Alkotmánybíróságot, hogy kérelmemben XXIV. cikknek jelölt hivatkozások alatt tehát ezt a XXVIII. cikk (1) bekezdést szíveskedjenek érteni.

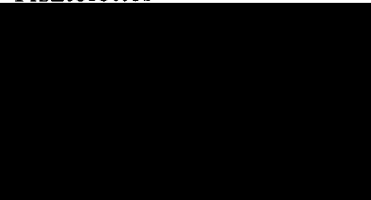
E körben változatlanul fenntartom mindazt, amit az eredeti kérelmemben írtam. Kiegészítésként előadom, hogy álláspontom szerint a bíróságok eljárása és ezáltal a meghozott ítéletük azért sértik a tisztességes eljáráshoz való jogomat, mert a perújítás körében

hivatkozott új bizonyítékot és új tényt alapos indok nélkül figyelmen kívül hagyták és az írásban előadott kéréseim, indokaim és érveim semmibe vételével hozták meg döntésüket.

Előadom továbbá, hogy azért is érzem sértve a tisztességes eljáráshoz való jogomat, mert a bíróságot ki sem tértek azon indokaimra és érveimre, miszerint az ügyvéd által készített adásvételi szerződés a földhivatali bejegyzésre alkalmatlan volt. A kereseti kérelem, majd a fellebbezés és a felülvizsgálati indítvány e vonatkozású állításait és bizonyítékait még az elutasítás körében sem méltatták, vagy indokolták.

Kérem a T. Alkotmánybíróságot, hogy a korábban benyújtott kérelemben és a jelen beadványban foglaltak alapján állapítsa meg, hogy a Kúria Pfv.V.21.247/2014/7. számú ítélete és a Fővárosi Ítéltábla 6.Pf.21.182/2013/5. számú ítélete alaptörvény-ellenes és ezért ezeket az egyedi bírósági döntéseket semmisítse meg.

Tisztelettel

Tanúk:

